

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

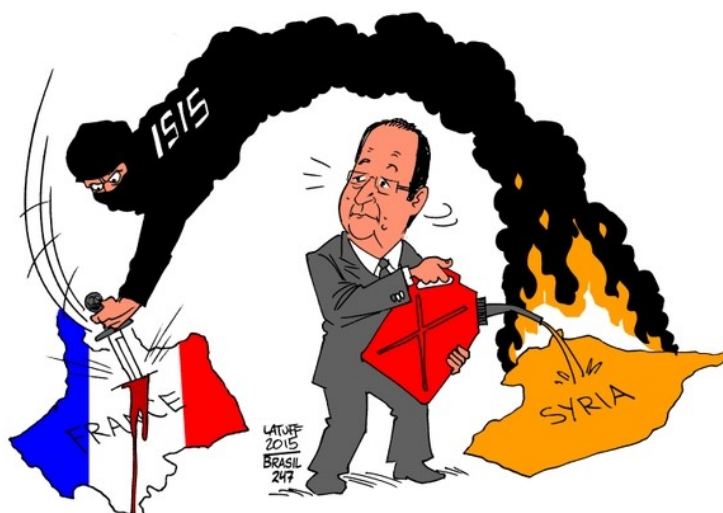
afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: فوستو جیودیشی
برگردان از: حمید بهشتی
۱۹ نومبر ۲۰۱۵

جمعه سیاه: پرسش های اساسی در آنسوی احساسات چیست؟

می توانم احساسات اهالی پاریس، فرانسویان و همه کسانی را که با آنها خود را هم هویت می دانند، درک کنم. جمعه سیاه پاریس واقعاً اشک آور است. اما احساسات نباید ما را از این باز دارد که ببیندیشیم. من اینجا چند نکته را برای کسانی که هنوز فکر می کنند، مطرح می سازم

- ۱ – بله یا نه، آیا جان یک انسان درست دارای همان ارزشی است که جان انسان دیگر؟ چرا کشته شدگان بخش ۱۱ پاریس می بایست دارای اهمیت بیشتری باشند از کشته شدگان برج البرجنه، پشاور، رقعه، کابل یا مکان های دیگر در خاور «دور» (دور به کجا) که درست به همان دلیل کشته می شوند؟
- ۲ – رئیس جمهور فرانسه، دولت او، رسانه های فرانسه و به همین جهت تمامی جامعه این کشور گویا تازه دریافته اند که فرانسه در حال جنگ است. این را ما می دانستیم – انسانهایی که در جنوب دریای مدیترانه زندگی می کنند – مدتهاست که این را می دانند. در حالی که ارتش فرانسه در مالی، در جمهوری افریقای مرکزی، در سوریه، در عراق،

بر سر مردم بمب می ریزند، تیرباران می کنند، موجب ویرانی می شوند و گاهی نیز تجاوز جنسی می کنند، آیا آن جنگ نیست؟ شاید که اینها فقط بازی کامپیوتری باشند؟

۳ – ما چگونه می توانیم شگفت زده باشیم از اینکه گروهی از اشخاصی که امروز ادعا می شود علیه آن گروه جنگ می شود، با وسایلی که در اختیار دارد به انتقام بر خیزد، پس از آن که ما خودمان از آن حمایت و آنرا تأیید نموده ایم؟ مجرمین ضربات پاریس دارای جت جنگی نیستند، تسلیحات قوی و هواپیماهای بی سرنشین هم ندارند. این است که آنها جنگشان را به نحو خودشان صورت می دهند، بدین صورت که به سرزمین دشمن گام می نهند، جایی که آنها ضعیف نبوده، بلکه قوی هستند، زیرا که تمامی وسایل ارتباطی دشمن را در اختیار دارند. بله، این جنگ است و مانند هر جنگی دارای دو سوی مخاصمه می باشد. این جنگی است غیر متفارق که در آن هر طرف در سرزمین خویش ضعیف و در سرزمین دشمن قویست و آنچه که به ضعیفان در مقابل قدرتمندان نیرو می دهد، این احساس است که باید از خیانتکار انتقام گرفت. نقل همان داستان ادیپوس است که ندانسته گناه بزرگی مرتکب گشت!

۴ – چه کسی تصور می کند که اعلام وضعیت فوق العاده، بستن مرزها و سایر اقدامات جنگی شر هیولائی را که مدعی مبارزه با آن است از سر خود کم می کند؟ آیا به جای آن نباید:

الف : «بی محابا» فرانسه روابط خود و همکاریانش و منابع مالی تروریسم را به زیر سؤال برد؟

ب : فایده موضع جنگویانه "اولاند" و وزیرش "فابیوس" را در تماس ها و مذاکرات سوریه به زیر سؤال برد؟

پ : به جای این سؤال که آیا تروریست ها قاطی پناهجویانی که به اروپا «نفوذ» کرده اند شده اند، آیا بهتر نیست دنبال پاسخ این پرسش بروند که چگونه می توان واقعاً صلح عدالتمندانه ای را در سوریه، عراق، لیبیا و افغانستان به وجود آورد؟

برگرفته از تلاکسکالا، ۱۶ نوامبر ۲۰۱۵

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=>